

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 17 grudnia 1959 r.

Nr 101

TRESC:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

540 —	Ministra Finansów z dnia 3 grudnia 1959 r. w sprawie częściowego zaniechania ustalenia zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości	857
541 —	Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 grudnia 1959 r. w sprawie trybu postępowania organów zatrudnienia w zakresie przyjmowania oświadczeń od pracowników podejmujących zatrudnienie, nie posiadających legitymacji ubezpieczeniowych	857
542 —	Ministra Zdrowia z dnia 1 grudnia 1959 r. w sprawie trybu ustalania cen zbytu na wyroby nietypowe i usługi nietypowe wykonywane przez podległe przedsiębiorstwa	858

OBWIESZCZENIE

543 —	Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 grudnia 1959 r. w sprawie przedstawienia kandydatów na ławników okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych	860

540

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 grudnia 1959 r.

w sprawie częściowego zaniechania ustalenia zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 oraz z 1959 r. Nr 11, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy finansowe zaniechają ustalenia podatku od nieruchomości od różnicy wartości czynszowej pomiędzy czynszem obliczonym w wysokości dotychczasowej a czynszem obliczonym za nadwyżkę powierzchni mieszkalnej (art. 4 ust. 2 i 3 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali — Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 243) w odniesieniu do nadwyżki

powierzchni mieszkalnej zajmowanej w lokalach wyłączonych spod przepisów o najmie lokali przez osoby wymienione w powołanym artykule i w przepisie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie zwolnień i ulg w opłacaniu czynszu za najem lokali mieszkalnych (Dz. U. Nr 50, poz. 244).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru podatku za 1959 r.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

541

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 grudnia 1959 r.

w sprawie trybu postępowania organów zatrudnienia w zakresie przyjmowania oświadczeń od pracowników podejmujących zatrudnienie, nie posiadających legitymacji ubezpieczeniowych.

Na podstawie § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 października 1959 r. w sprawie legitymacji ubezpieczeniowych (Dz. U. Nr 56, poz. 338) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakład pracy wydaje legitymację ubezpieczeniową pracownikowi podejmującemu zatrudnienie, który dotychczas legitymacji nie otrzymał, po złożeniu przez niego odpowiedniego oświadczenia.

2. Oświadczeń, o których mowa w ust. 1, nie składają ci pracownicy, którzy otrzymują legitymacje ubezpieczeniowe w terminach przewidzianych do wydania tych legitymacji rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 października 1959 r. w sprawie legitymacji ubezpieczeniowych (Dz. U. Nr 56, poz. 338).

§ 2. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, stwierdzające nieotrzymanie legitymacji ubezpieczeniowej z podaniem przyczyny, składa pracownik pod odpowiedzialnością karną za fałszywe zeznanie we właściwym dla swego miejsca zamieszkania organie zatrudnienia przydzielnicy rady narodowej.

§ 3. Określone w § 2 oświadczenie składa pracownik do protokołu, którego wzór stanowi załącznik do zarządzenia.

§ 4. Organ zatrudnienia sporządza protokół w 2 egzemplarzach, z których jeden doręcza osobie składającej oświadczenie, drugi natomiast przechowuje w swoich aktach.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie:

1) na obszarze m. st. Warszawy oraz województw katowickiego i warszawskiego — z dniem 1 stycznia 1960 r.,

- 2) na obszarze miast: Krakowa, Łodzi i Poznania oraz województw: gdańskiego, krakowskiego, łódzkiego i poznańskiego — z dniem 1 kwietnia 1960 r.,
- 3) na obszarze m. Wrocławia oraz województw: białostockiego, bydgoskiego, kieleckiego, koszalińskiego, lubel-

skiego, olsztyńskiego, opolskiego, rzeszowskiego, szczecińskiego, wrocławskiego, oraz zielonogórskiego — z dniem 1 lipca 1960 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: S. Zawadzki

Załącznik do zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 grudnia 1959 r. (poz. 541).

PROTOKÓŁ

Dnia . . . . . zgłosił(a) się w organie zatrudnienia Prezydium . . . . . Rady Narodowej w . . . . .
 ob. . . . . syn (córka) . . . . .
 (imię i nazwisko) . . . . . (imię ojca)
 urodzony(a) . . . . . zamieszkały(a) w . . . . .
 (data i miejsce urodzenia)

i uprzedzony(a) przeze mnie o odpowiedzialności karnej z art. 140 kodeksu karnego za fałszywe zeznanie złożył(a) następującej treści oświadczenie:

„Oświadczam, że dotychczas nie otrzymałem(am) legitymacji ubezpieczeniowej, ponieważ

- nie byłem(am) dotychczas nigdzie zatrudniony(a) zarobkowo *)
- nie starałem(am) się o wydanie mi legitymacji ubezpieczeniowej *)
- . . . . . *)

(podać inne przyczyny)

. . . . . : : : : :
 (podpis składającego(ej) oświadczenie)

Protokół sporządził:

. . . . .
 (podpis pracownika organu zatrudnienia)

(pieczęć organu zatrudnienia)

*) Niepotrzebne skreślić.

542

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 1 grudnia 1959 r.

w sprawie trybu ustalania cen zbytu na wyroby nietypowe i usługi nietypowe wykonywane przez podległe przedsiębiorstwa.

Na podstawie § 1 pkt 3 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 28 lutego 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień Ministrowi Zdrowia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych oraz cen robót (usług) wykonywanych przez podległe przedsiębiorstwa (Monitor Polski Nr 24, poz. 171) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za wyroby nietypowe w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się wyroby, które nie są objęte obowiązującymi cennikami ze względu na jednostkowy lub małoseryjny charakter produkcji i wykonanie według warunków technicznych określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Za usługi nietypowe uważa się roboty przemysłowe i usługi, które ze względu na swój charakter nie są objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

3. Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą wyrobów i usług wykonywanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Zdrowia.

§ 2. 1. Podstawą do ustalenia cen zbytu wyrobów lub robót (usług) nietypowych jest jednostkowa kalkulacja wstępna kosztu własnego, sporządzona przez dostawcę (wykonawcę) zgodnie z zasadami i według wzorów ustalonych dla danych wyrobów i robót (usług) typowych, powiększona o 5% planowanego zysku.

2. Kalkulacja wstępna kosztu własnego powinna być oparta na ściślejszych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach, wzorach, na których podstawie dział głównego technologa lub komórka równorzędna przedsiębiorstwa ustala rodzaj materiałów oraz rodzaje operacji i czas robocizny niezbędny do wykonania nietypowego wyrobu lub roboty (usługi).

3. Na podstawie danych, o których mowa w ust. 2, ustala się planowany koszt własny nietypowego wyrobu lub roboty (usługi) przyjmując:

- 1) koszt materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzenia kalkulacji, przy czym narzut procentowy kosztu zakupu obliczać należy w wysokości ustalonej planem techniczno-ekonomicznym w stosunku do wykazanej w kalkulacji wartości materiałów łącznie z paliwem technologicznym;
- 2) koszt robocizny bezpośredniej — według obowiązującego systemu plac (taryfikator kwalifikacyjny, stawki plac, normy pracy);
- 3) koszty specjalne w odniesieniu do przedmiotów wykonywanych we własnym zakresie — według kosztów wytwarzania, natomiast w odniesieniu do usług i obróbki obcej — według obowiązujących cenników, a w razie ich braku — według oferty lub uzgodnienia z dostawcą; do kosztów specjalnych zalicza się: